

ما يتعلق بدعوة الحق والمخالف لها

آنچه به دعوت حق و مخالف آن تعلق دارد

س ۲۷ / باسم قلة من الأنصار نسأل عن أمر وردنا من بعض الأخوة بأن الصدقة واجبة على الجميع بدون أي استثناء، علماً أن فينا من لا يجد قوته اليومي وهناك من يتصدقون عليه، فما هو حكم الصدقة على أمثال هؤلاء؟

پرسش ۲۷:

به اسم گروهی از انصار، از موضوعی که از طرف برخی برادران مطرح شده است سؤال می‌کنیم؛ صدقه بر همه واجب است، بدون هیچ استثنایی. با توجه به اینکه در میان ما کسانی هستند که به نان شب خود محتاج‌اند و دیگران به آنها صدقه می‌دهند، صدقه دادن به امثال این افراد چه حکمی دارد؟

ج / وفقكم الله لكل خير، الواجب هو الخمس والزكاة، والصدقة مستحبة. وبالنسبة لمن هو في حاجة مادية ولا يجد قوت يومه فإن له حقاً في بيت المال، فأرجو ممن يقومون على بيت المال أن يوصلوا للفقراء حقوقهم، وهم إن شاء الله أهل لذلك.

پاسخ:

خداوند شما را بر هر خیری موفق بدارد. واجب، خمس و زکات است و صدقه، مستحب می‌باشد. کسی که از لحاظ مالی در مضیقه است و نان شب ندارد، حقی در بیت‌المال دارد. از کسانی که مسئول بیت‌المال هستند خواهش می‌کنم، حقوق فقرا را به آنها برسانند و ان شاء الله آنها اهلیت این مسئله را دارند.

س ۲۸ / ما هو تفسير الآية: ﴿الَّذِينَ يَكْنِزُونَ الذَّهَبَ وَالْفِضَّةَ وَلَا يَنْفِقُونَهَا فِي سَبِيلِ اللَّهِ...﴾، وهل تتحقق الآن أم عند ظهور الإمام إذا أردت إعطاء بعض مجوهراتي هبة للإمام؟

پرسش ۲۸:

تفسیر این آیه چیست: ((کسانی را که زر و سیم می‌اندوزند و در راه خدا انفاقش نمی‌کنند...)) و آیا این آیه اکنون محقق شده است یا اینکه هنگام ظهور امام تحقق

می یابد، اگر بخواهم برخی جواهرآلاتم را به صورت هبه به امام بدهم؟

ج/ هذه في أموال الزكاة عموماً، سواء من كنز ماله دون دفع زكاته، أو من كانت عنده أموال زكاة يکنزها. وفي زمن قيام القائم تنطبق على كل من يملك مالاً فائضاً عن حاجته ويحتفظ به ولا يبذل بعضه للجهاد بين يدي القائم. أما بالنسبة للمجوهرات أو الذهب التي تقتنيها المرأة للزينة فهي ليست من الكنز.

پاسخ:

این آیه به طور کلی دربارهٔ اموال زکات است، چه اموالی که زکاتش را نداده باشد یا کسی که زکات اموال نزدش جمع شده باشد و آنها را می اندوزد. در زمان قیام قائم، این آیه بر کسی منطبق است که مالی بیش از نیازش دارد و آن را نگهداری می کند و قسمتی از آن را برای جهاد در پیشگاه قائم نمی بخشد. طلا و جواهرآلاتی که زن جهت زینت برای خود فراهم می آورد، جزو اندوخته ها نیست.

س ۲۹/ ما حکم من بقي ينتظر ليؤمن بالدعوة المباركة، هل يبقى على التقليد، وعلى من، أم يحتاط؟ ما حكمه الشرعي؟

پرسش ۲۹:

حکم کسی که منتظر مانده است تا به این دعوت مبارک ایمان آورد چیست؟ آیا بر تقلید باقی بماند؟ و بر چه کسی؟ آیا احتیاط کند؟ حکم شرعی او چیست؟

ج/ موالاة ولي الله عمود الدين، إن قبلت قبل ما سواها وإن ردت ردّ ما سواها. فمن لم ينصر الحسين (عليه السلام) وهو يسمع واعيته، كيف ينتظر أن تقبل منه صلاة أو صوم؟!

پاسخ:

موالات و پیروی از ولی خدا، ستون دین است. اگر پذیرفته شود، سایر اعمال نیز پذیرفته خواهند شد و اگر پذیرفته نشود، سایر اعمال نیز پذیرفته نخواهند شد. هر کس به یاری حسین (علیه السلام) نشتابد درحالی که ندای او را می شنود، چگونه انتظار دارد نماز و روزه اش مورد قبول واقع شود؟!

س ۳۰ ما حکم الأمة والأرحام الذين يدعون أنهم لم يعرفوا عن الدعوة، رغم صيحة الحق والتبليغات والإصدارات، فهل نحن ملزمون بإسماعهم فرداً فرداً، أم أن عموم التبليغ يفي ويبرئ الذمة؟

پرسش ۳۰:

حکم مردم و نزدیکانی که ادعا می کنند از این دعوت چیزی نمی دانند آن هم با وجود ندای حق و تبلیغات و انتشارات صورت گرفته، چیست؟ آیا ما ملزم به ابلاغ به تک تک آنها هستیم یا اینکه تبلیغ عمومی کفایت می کند و با این کار تکلیفمان انجام می شود؟

ج/ يجب على المؤمن تبليغ كل من يمكن تبليغه، ولكن لا يجب التفصيل، بل يكفي الإجمال كقول: إن الإمام المهدي (عليه السلام) قد بعث رسولاً اسمه فلان.

پاسخ:

بر مؤمن واجب است هر کسی که بتواند را تبلیغ کند. ولی توضیح و تفصیلش بر او واجب نیست؛ بلکه گفتن اجمالی هم کفایت می کند: مثل امام مهدی (علیه السلام) فرستاده ای به نام فلانی فرستاده است.

س ۳۱ ما حکم الأمة التي باعت كتاب الله تعالى (القرآن الكريم) وكتبت بيدها كتاباً جعلوه دستوراً لهم بدل دستور المسلمين، وباعت العترة الطاهرة (عليهم السلام) المتمثلة بشخص الإمام الحجة بن الحسن (عليه السلام)، وبأبعت غيره من الناس الذين لا يحكمون بحكم الله، هل تُلحق بالأمة المنقلبة على رسول الله (صلى الله عليه وآله وسلم)، هل توصف بالكفر أم بالظلم والفسوق، وهل تستتاب؟ وهل يحمل وزرها علماء الخيانة والضلالة؟!

پرسش ۳۱:

حکم امتی که کتاب خداوند متعال یعنی قرآن کریم را فروختند و با دستان خود کتابی نوشتند و آن را قانونی به جای قانون اصلی مسلمین برگزیدند چیست؟ امتی که اهل بیت (علیهم السلام) که در امام حجّت بن الحسن (علیه السلام) مُتمثل شده بودند را فروختند و کسانی از مردم که به حکم خداوند حکم نمی کنند را خریدار شدند! آیا این امتّ به امتی که مقابل رسول خدا (صلى الله عليه وآله وسلم) ایستادند بازگشته اند؟ آیا آنها به کفر توصیف می شوند یا به فسق و فجور؟ آیا توبه شان پذیرفته خواهد شد؟ آیا گناه آنها را علمای خائن و گمراهی بر دوش خواهند کشید؟!

ج/ توصف بما يوصف به من ترك أمير المؤمنين علي بن أبي طالب (عليه السلام)، وذهب إلى السقيفة والشورى.

پاسخ:

وصف آنها وصف همان کسانی است که امیرالمؤمنین علی بن ابی طالب (علیه السلام) را ترک گفتند و به سقیفه و شوری پیوستند.

س ۳۲/ أعمل مع أناس ارتدوا عن القضية بعد إيمانهم، ما الحكم الشرعي من مجالستهم والعمل معهم ومصافتهم، علماً أنهم لم يعلنوا معاداتنا؟

پرسش ۳۲:

با کسانی کار می‌کنم که بعد از ایمان آوردن به دعوت، از آن مرتد شدند. اما دشمنی نشان نمی‌دهند؛ حکم هم‌نشینی و همکاری و دست دادن با آنها چیست؟

ج/ إذا لم يكونوا معلنين العداة فيجوز مجالستهم والعمل معهم ومصافتهم.

پاسخ:

اگر دشمنی نشان نمی‌دهند، هم‌نشینی و کار کردن و مصافحه به آنان اشکالی ندارد.

س ۳۳/ امرأة آمنت بدعوة اليماني الموعود (سلام الله عليه)، وأما زوجها فلم يؤمن، وأنه مرتاب، ولها منه ولدان، ويطلب منها طفلاً آخر، وترى أنه ليس أهلاً لتنجب له ذرية، فما واجبها الشرعي تجاه ذلك؟ وهل تبقى معه أم تطلب الانفصال طاعة للإمام (عليه السلام)؟

پرسش ۳۳:

زنی به دعوت یمانی موعود سلام‌الله‌علیه ایمان آورده اما شوهرش ایمان نیاورده است و در شک و تردید به سر می‌برد. از او دو پسر دارد و شوهر از او فرزند سومی هم می‌خواهد در حالی که می‌بیند ارزش ندارد که فرزند سومی از او داشته باشد. واجب شرعی او در این خصوص چیست؟ آیا زندگی با او را ادامه دهد یا خواهان جدایی از او در جهت اطاعت از امام (علیه السلام) باشد؟

ج/ إذا لم يكن ناصباً العداء للأئمة والمهدين أو لشيعتهم يجوز البقاء معه .

پاسخ:

اگر با ائمه اطهار و مهديين و شيعیان آنها دشمنی نداشته باشد، زندگی با وی جایز است.

س ۳۴ / هل أستخدم التقيّة مع الناس وهم ينظرون لنا بريبة ؟

پرسش ۳۴:

آیا در برابر مردمی که به دیده شک و تردید به ما نگاه می کنند، تقیه به کار گیرم؟

ج/ التقيّة عند الضرورة فقط لحفظ الدماء والأموال والأعراض، أو للحفاظ على النفس لنصرة دين الله سبحانه في وقت لاحق. أسأل الله أن لا يحوجكم لتقية وينصركم نصراً عزيزاً بمنه سبحانه.

پاسخ:

تقيه به هنگام ضرورت فقط برای حفظ خونها و اموال و آبرو و حیثیت، یا محافظت از نفس برای نصرت دین خدای سبحان در زمانی که بعداً می آید، می باشد. از خداوند مسئلت می نمایم که شما را به تقیه محتاج نگرداند و شما را به نصرتی ارجمند یاری نماید.

س ۳۵ / هل يجوز حضور المجالس التي تدعو لفقهاء السوء ؟

پرسش ۳۵:

آیا حضور در مجالسی که در آنها به فقهای بی عمل فرا می خوانند، جایز است؟

ج/ إذا كانت مجالس للدعوة لهؤلاء الظلمة لا يجوز.

پاسخ:

اگر این مجالس جهت دعوت کردن به سوی این ستمگران باشد، جایز نیست.

س ۳۶ / أقيم في مدينة، وكما هو المعتاد يوجد هناك مجالس تقيم الدعاء ومسائل فقهية ومجالس لأبي عبد الله الحسين (عليه السلام)، ومحاضرات وندوات اجتماعية، علماً بأن موضوع الدعوة لا يتطرقون

له نهائياً، هل حضوري فيه إشكال؟ علماً بأنني إذا لم أحضر يسبب لي مشكلة؟

پرسش ۳۶:

من در شهری سکونت دارم و همان‌طور که مرسوم و رایج است، اینجا مجالس حسینی که در آن دعا و سخنرانی و بیان مسائل فقهی و مجالس روضه‌خوانی اباعبدالله الحسین (علیه السلام) دایر است؛ با توجه به اینکه در این مجالس اصلاً سراغ موضوع دعوت نمی‌روند. آیا حضور من در چنین مجالسی اشکال دارد؟ یادآور می‌شوم که اگر من آنجا بروم، یک سری مشکلات از طرف آنها به دلیل حضور نیافتنم برایم ایجاد می‌شود.

ج/ إذا كنت تريد الحضور في مجالسهم فلا بد أن يكون هدفك هو التواصل معهم لعلك تهدي بعضهم. وإن شاء الله ينصركم نصراً عزيزاً، وأسأل الله أن يوفقك ويسددك وييسر أموركم لما فيه خير الآخرة والدنيا. والسلام عليكم ورحمة الله وبركاته.

پاسخ:

اگر می‌خواهی در مجالس آنها حاضر شوی، باید هدفت صرفاً این باشد که از طریق برقراری ارتباط با آنها، شاید برخی از ایشان را هدایت کنی. ان شاء الله خداوند شمارا به نصرتی ارجمند یاری می‌فرماید، و من از خداوند مسئلت می‌نمایم که شمارا توفیق و تسدید عطا فرماید و امورتان را به آنچه خیر آخرت و دنیا در آن است، آسان سازد. والسلام علیکم ورحمة الله و برکاته.

* * *